

یقین دارم که باد از شرق می آید

و امشب

آسمان

بیدارِ بیدار است

و بوی خیسِ باران است این

کز فاصله بیزارِ بیزار است.

یقین دارم که باران درّه ها را امشبه دریاچه خواهد کرد

و توفان چون بر آید،

سقفِ آرامِ زمین را

یکسره ویران،

ستاره

ماه را

بازیچه خواهد کرد.

یقین دارم زمین وارونه خواهد شد

و ریشه

جایِ ساقِ سست خواهد رُست

و فرزندِ زمانِ زرد روْ گلگونه خواهد شد.

یقین دارم

که با تو خواب

مانندِ حریری بر تنِ دریاست.

مرا بیدار کن وقتی که باد از شرق می آید...

واشینگتن، 10 آبان 1389